

hverve Stemmer — der er jo ingen anden Maade at drive Politik paa end at søge at skaffe sig saa mange Stemmer som muligt. Det bare at have en Stemme mere end de andre har en uhyre Betydning i Politik og ogsaa mange andre Steder i Verden, men jeg tilføjede, at hvis man gik ud fra, at man ved ignoble Midler kunde erhverve sig Stemmer, gjorde man derved ogsaa den Befolkning ignobel og uværdig, overfor hvilken saadanne Midler kunde bruges. Og her er det, jeg mener, det ærede Medlem er kommet til det Punkt, at han saa at sige kaster den danske Befolknings store Flertal fra sig og siger: Disse Mennesker erhverves ved det uædle Stemmeffiskeri, som tager Hensyn til den enkelte Klasse og ikke til hele Samfundet, medens jeg — altsaa det ærede Medlem — tager den smukke Rolle for mig og er den, der, imod de andre, alene har Samfundets Tarv til Opgave for min Politik. Jeg tænker, at jeg hermed har forklaret, hvad jeg mener om det ærede Medlems Ytringer.

Knuth: Jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at jeg ikke ganske kan underskrive den højtærede Finansministers Udtalelser, thi paa mere end eet Punkt er hans Konklusioner af den oprindelige Ytring, som han altsaa følte som ubehagelig for sig, for vidtgaende. Jeg sagde, at jeg ved meget godt, at det i og for sig ikke er noget populært Standpunkt at anbefale Ejendoms skylden, men jeg mener nu, det er rimeligt at tage Hensyn til alle Samfundsklasser, og jeg finder ikke, at jeg ved mine Udtalelser har overskredet det, som er tilladeligt i almindelige Betragtninger, men at jeg vil finde det utilladeligt, om en Rigsdagsmand staar op og roser sig af at være mere ædel og bedre end andre. Det har jeg heller ikke tænkt mig at ville gøre ved min Motivering af mit Standpunkt. Jeg har kun udtalt, hvad der efter min Mening tjente Samfundet bedst. Naar den højtærede Minister vil sige, at jeg gør hele Samfundet ignobelt ved at tale om Stemmeffiskeri, skal jeg ikke svare andet end, at jeg tror, det er en saa vidtgaende Slutning af den højtærede Finansminister, at den vist kommer til at staa for hans egen Regning og Risiko. Jeg tror ikke, at han faar nogen til at følge sig og dele denne meget vidtgaende Betragtning. Men det glæder mig dog, at Ministeren anerkender, at Ministrene og samtlige Medlemmer af Rigsdagen har Forpligtelse overfor hele Samfundet og ikke blot overfor en

enkelt Klasse. Det var mit Udgangspunkt, og det glæder mig nu, at Ministeren i sin sidste Udtalelse er naaet saa vidt, men det har været lidt vanskeligt at faa ham derhen.

Formanden: Jeg vil henstille, at man af Hensyn til Tiden og maaske ogsaa af Hensyn til Stedet indskrænker Forhandlingen om, hvordan man skal erhverve Stemmer.

Piper: Den højtærede Trafikminister udtalte, at her i Landet ventede man ikke, at Banerne skulde betale sig, det var under andet Hensyn, man anlagde Baner. Dette kan maaske gælde enkelte Baner; men jeg er dog ganske sikker paa, at de fleste haaber, at selv disse Banestrækninger skal komme til at betale sig. Men den højtærede Trafikminister udtalte jo, at ogsaa han var af den Mening, at Statsbanerne burde drives paa dog nogenlunde rentabel Maade, og med denne Udtalelse er jeg tilfreds. Den højtærede Minister udtalte tillige, at de, der havde udtalt sig for Forhøjelse af Transitfragterne, ikke tænker paa, at disse er et Led i hele Fragtordningen og i Overenskomsten med andre Lande. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at jeg ikke for mit Vedkommende her har talt om en ensidig Forhøjelse af Taksten for Transitgodset; jeg hørte heller ikke det ærede Medlem for 8de Kreds udtale sig i den Retning; heller ikke ved tidligere Lejligheder, hvor der fra mit Partis Side er blevet talt om en Forhøjelse af Jernbanelaksterne for at bringe det rette finansielle Forhold til Stede mellem Indtægter og Udgifter, har man ensidig krævet, at der skulde lægges en Forhøjelse paa Transitgodset, men man har ganske vist gjort opmærksom paa, at allerede paa den Konto havde man et betydeligt Minus.

Det blev af den højtærede Minister hævdet, at endnu saa sent som i Fjor — ja, det var vist den højtærede Finansminister, der gjorde dette gældende — var der 9 Millioner Kr. til Forrentning af den i Statsbanerne indestaaende Kapital. Men dette er kun rent regnskabsmæssigt. Naar der her tages med i Betragtning det store Slid, der har været paa Materiellet i disse Aar, baade paa det rullende og det liggende Materiel, saa bliver der ikke en Forrentning af 3 pCt. af den i Banerne indestaaende Kapital, selv for Aaret i Fjor, og langt værre stiller det sig i Aar. Den højtærede Finansminister mente ganske vist, at Indtægter og Udgifter kunde gaa lige op; men hvis Regnskabet udviser dette, maa der utvivl-